

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. februar 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 127/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres og ugyldighedsbegæringen vedrørende det anfægtede varemærke tages til følge.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse.
- Den anden part tilpligtes at betale omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for EUIPO og EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne afholdt i forbindelse med sagens behandling for Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. april 2021 — Vintae Luxury Wine Specialists mod EUIPO — R. Lopez de Heredia Viña Tondonia (LOPEZ DE HARO)

(Sag T-210/21)

(2021/C 228/46)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Vintae Luxury Wine Specialists SLU (Logroño, Spanien) (ved advokaterne L. Broschat García og L. Polo Flores)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: R. Lopez de Heredia Viña Tondonia SA (Haro, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Vintae Luxury Wine Specialists SLU

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket LOPEZ DE HARO — registreringsansøgning nr. 17 909 326

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. februar 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1741/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-varemærket nr. 17 909 326, LOPEZ DE HARO (fig.) tillades registreret i klasse 33.
- Modparterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 16. april 2021 — Mlékárna Hlinsko mod Kommissionen**(Sag T-213/21)**

(2021/C 228/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mlékárna Hlinsko a.s. (Hlinsko, Den Tjekkiske Republik) (ved advokaterne S. Sobolová og O. Billard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det forbud mod tildeling af tilskud, der er pålagt i Kommissionens skrivelse af 22. oktober 2020, ARES (2020) 5759350, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen både direkte og indirekte har tilsidesat sagsøgerens grundlæggende rettigheder, idet sagsøgeren på intet tidspunkt har været i stand til at udøve sin ret til at blive hørt under den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af den anfægtede foranstaltning.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen ikke har kompetence til at foretage revision af specifikke tilskud og træffe afgørelse om specifikke ansøgninger om tilskud fra de europæiske struktur- og investeringsfonde, idet Kommissionen kun har beføjelse til at undersøge, om de af medlemsstaterne indførte forvaltnings- og kontrolsystemer overordnet set er i overensstemmelse med reglerne, men ingen kompetence til at foretage detaljerede revisioner og træffe afgørelse om specifikke ansøgninger om tilskud, som er indgivet af individuelle selskaber.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen ikke har kompetence til at fortolke og anvende medlemsstaternes nationale lovgivning, eftersom denne institutions kompetencer er strengt begrænset af princippet om kompetencetildeling, som er fastsat i artikel 5 og 13 i traktaten om Den Europæiske Union, enhver fravigelse af dette princip skal fortolkes strengt, og kombinationen af princippet om kompetencetildeling og traktatens bestemmelser klart indebærer, at Kommissionen ikke har kompetence til at anvende en medlemsstats nationale lovgivning. Under alle omstændigheder kan de bestemmelser i tjekkisk lovgivning, som Kommissionen har baseret sig på, ikke prøves i forhold til forordning nr. 1303/2013⁽¹⁾, som udgør retsgrundlaget for den revisionsprocedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede foranstaltning.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen ikke førte bevis for indholdet af den tjekkiske lovgivning og begik fejl ved fortolkningen og anvendelsen heraf. I stedet for at føre bevis for indholdet af den tjekkiske lovgivning, som krævet i henhold til Domstolens praksis, anlagde Kommissionen en grov fejlfortolkning af tjekkisk lovgivning og navnlig af artikel 4c i lov om interessekonflikt⁽²⁾, og så bevidst bort fra såvel retspraksis fra de tjekkiske domstole som den endelige, bindende og eksigible afgørelse fra de tjekkiske myndigheder vedrørende genstanden for den revisionsprocedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede foranstaltning.